„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 74. **Piątek 29. Marca 1867.** **Rok wydania 57.**

Prenumerata

na

„Gazetę Lwowską“

wraz

z Dodatkiem urzędowym

od 1. kwietnia do 30. czerwca.

Dla miejscowych . . . 3 złr.

Dla zamiejscowych . . 3 złr. 90 c.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c. drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stęplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej, (ulica Wałowa Nr. 370).

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Praga, 28. marca. Wybory z wielkich posiadłości ukończone; stronnictwo konstytucyjne odniosło zwycięztwo większością 30 głosów.

Peszt, 28. marca. Na posiedzeniu Izby deputowanych przemawiał Deak; nie twierdzi on, iż elaborat jest bez błędów, ale tu nie idzie o osiągnienie bezwzględnej doskonałości, lecz o to, czy lepiej przyjąć stan rzeczy elaboratem wskazany, albo narazić kraj na nowe prowizorya. Przywrócenie konstytucyi, które w nadziei przyjęcia elaboratu nadaje prawdziwą niezawisłość Węgier, jest lepsze, aniżeli przewidywanie możliwych zaburzeń.

Paryż, 27. marca. Izba prawodawcza uchwaliła zniesienie aresztu za długi większością 136 głosów przeciw 92. „Pays“ powiada, że rekonstytuowanie Niemiec musi za sobą pociągnąć rekonstytuowanie Francyi w naturalnych granicach.

Część urzędowa.

Jego Excelencya p. Namiestnik mianował z powodu reformy politycznej administracyi w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i Księstwami Oświęcimem i Zatorem — adjunktem powiatowym w X. klasie dyet: dotychczasowego aktuaryusza powiatowego Sylwestra Zahaczewskiego.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 27. marca 1867.

Dnia 27go b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został XXII. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 52. Rozporządzenie ministerstw wojny, stanu i sprawiedliwości, tudzież kroacko-sławońsko-dalmatyńskiej kancelaryi nadwornej z dnia 3. marca 1867, względem poddania żołnierzy stale urlopowanych i członków rezerwy pod jurysdykcyę cywilną; ważne dla całego państwa z wyjątkiem Węgier, Siedmiogrodu i Pogranicza wojskowego.

Nr. 53. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 20go marca 1867, względem upoważnienia pobocznego urzędu celnego drugiej klasy w Schönwald w Czechach do manipulacyi celnej przy wywozie piwa z zastrzeżeniem zwrotu opłaty.

Nr. 54. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 20go marca 1867, względem ustanowienia komisyi podatkowych w królestwach Galicyi i Lodomeryi i W. Księstwie Krakowskiem.

Nr. 55. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z 23. marca 1867, względem upoważnienia pobocznego urzędu celnego pierwszej klasy w Ala w Tyrolu do manipulacyi celnej z cukrem wywożonym za linię celną z zastrzeżeniem zwrotu opłaty.

Część nieurzędowa.

„Presse“ podaje telegram z Pragi donoszący, że baron Kellersperg był w mundurze u kardynała arcybiskupa księcia Schwarzenberga, i oświadczył mu, że jego postępowanie nie podobało się u dworu, a okoliczność, że nie wydał listu pasterskiego w celu przyspieszenia zgody, zbliża się do nielojalności. „Gazeta wiedeńska“ zaprzecza zupełnie tej wiadomości, i donosi, że Jego Excelencya Namiestnik Czech od kilkunastu dni nawet nie widział Jego Eminencyi kardynała.

W Pradze odbywały się d. 27go wybory z wielkich posiadłości nie fideikomisowych. Głosowanie alfabetyczne doszło w południe do litery F. i oddano 177 głosów; stronnictwo konstytucyjne ma większość kilku głosów.

Na posiedzeniu węgierskiej izby deputowanych w dniu 27go b. m. w dalszym ciągu debaty jeneralnej nad elaboratem komisyi 67miu przemawiało dziesięciu mowców, pomiędzy nimi minister sprawiedliwości Horwath, który wśród oklasków zakończył mowę swoją następującemi słowy: „Przyjmując elaborat większości pozbędziemy się może złudzeń, ale odniesiemy korzyści rzeczywiste.“ Dały się słyszeć liczne głosy za przystąpieniem do głosowania.

Na posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego odbytem dnia 24. b. m. oznajmił marszałek dr. Simson, że trzej marszałkowie izby wynurzyli Królowi Wilhelmowi, wykonując dane im polecenie, życzenia parlamentu w dzień Jego urodzin. Król przyjął marszałków uprzejmie i polecił im oświadczyć podziękowanie parlamentowi za złożone mu życzenia, zarazem wynurzyć zadowolenie z dotychczasowego przebiegu obrad w parlamencie, które spodziewać się dozwalają rychłego osiągnięcia pożądanego rezultatu. Posłowie Ausfeld, dr. Becker i towarzysze wnieśli następujący dodatek do §. 49 regulaminu: „Jeżeli członek parlamentu, który złożył poprawkę u laski marszałkowskiej, nie przyszedł do głosu podczas obrad nad w mowie będącym przedmiotem, natenczas członek ten otrzymuje głos po ukończeniu rozpraw na pięć minut celem objaśnienia poprawki, poczem inny członek przez pięć minut przeciwko temu przemawiać może.“ Na propozycyą marszałka wniosek ten ma być rozbierany w plenum parlamentu. Posła Unruh (z Magdeburga) wyznaczono na referenta. Następnie przystąpiono do obrad nad przedmiotami, zapisanemi na porządku dziennym, a mianowicie nad artykułem 5. rozdziału II., który brzmi: „Prawodawstwo związkowe wykonywane będzie przez radę związkową i parlament. Zgodność uchwał większości obydwóch zgromadzeń jest potrzebną i wystarczającą, ażeby prawo związkowe otrzymało moc obowiązującą.“ Kilku posłów, mianowicie posłowie Zachariae i Scherrer podali poprawki do pomienionego artykułu, które atoli przy głosowaniu upadły, a artykuł 5. przyjęto wedle brzmienia projektu znaczną większością. Po załatwieniu powyższego przystąpiono do obrad nad rozdziałem III., rada związkowa, rozdziałem IV., prezydyum związkowe i rozdziałem V. parlament, artykuły 6. do 29. projektu rządowego. Zapisali się do głosu za projektem posłowie: Sybel, Wagener, Watzdorff (z Wejmaru) Michaelis; przeciwko projektowi: dr. Minckwitz, Evans, Rewitzer, dr. Waldeck. Przy rozprawach podano bardzo liczne poprawki, tyczące się odpowiedzialności rządu związkowego, ustanowienia izby wyższej, prawa utrymywania przez prezydyum stanowych poselstw itd. Poseł dr. Waldeck, przemawiając przeciwko projektowi ubolewa na nowo, że projekt do konstytucyi nie był rozbieranym poprzednio w komisyi. Przez to znaczna liczba poprawek podawaną jest przy rozprawach, których donioslość na pierwszy rzut oka nie da się ocenić. Mowca z ubolewaniem zauważa, że nadzieja utworzenia prawdziwie konstytucyjnego systemu coraz bardziej niknie, i zbija zasady, wypowiedziane przez preopinanta swego dra. Sybel; żąda odpowiedzialnej władzy centralnej i nie pojmuje, jakby ktośkolwiek z stronnictw liberalnych przeciwko temu wnioskowi mógł występować. W końcu, uznając zasługi hr. Bismarcka, wzywa mowca, ażeby dla zasług tych nie poświęcać swobód konstytucyjnych, powtarzając odezwanie się poety angielskiego do księcia Wellingtona: „Książę Wellington! Ty jesteś zwycięzcą w Indyach, zwycięzcą pod Talavera, zwycięzcą pod Waterloo, lecz nie zostaniesz zwycięzcą nad narodem angielskim.“ (Oklaski z lewicy). Po przemówieniu jeszcze kilku innych mowców za projektem i przeciwko zamknięto obrady ogólne. W końcu uznano 12 wyborów za ważne, tak że tylko jeszcze 12 wyborów pozostaje niezałatwionych.

Posłowie polscy do parlamentu północno-niemieckiego z W. Ks. Poznańskiego i Prus zachodnich opuścili Berlin, zostawiając jedynie deputacyą, złożoną z trzech członków, której jest obowiązkiem strzedz interesów polskich w parlamencie. Członkowie deputacyi pomienionej mają się zmieniać od czasu do czasu. Na teraz obecni są w Berlinie z posłów polskich panowie Pilaski, Kantak i Donimierski.

Według dzienników berlińskich członkowie lewicy w północno-niemieckim parlamencie mają mieć zamiar wystąpienia z parlamentu, ich bowiem pozycya jest prawie nieznośna w obec większości i prezesa. Odbierają im głos krzykami i udanem powoływaniem się na regulamin, żeby tylko nie dopuścić objawu zdań mogących nadwerężyć harmonią ministeryalną.

„Staats-Anzeiger“ ogłasza uchwałę, podpisaną przez wszystkich ministrów, orzekającą, że koszta za zastępstwo urzędników sądowych, zasiadających w parlamencie północno-niemieckim, odciągane być mają z pensyi odnośnych posłów urzędników.

O traktatach przymierza miedzy Prusami a państwami południowo-niemieckiemi pisze „Nordd. Allg. Ztg.“, że stosownie do wyrażonego w mowie tronowej zapewnienia, iż naród niemiecki musi dokonać dzieło zjednoczenia na drodze pokoju, należy upatrywać w tych przymierzach potwierdzenie pokojowego charakteru polityki pruskiej, zakład pokoju europejskiego. Wspominając o wrażeniu, jakie ta wiadomość sprawiła w dziennikarstwie austryackiem, organ ministeryalny wita z najszczerszem zadowoleniem głosy przemawiające za przymierzem Austryi z północnemi Niemcami. Pisząc o tem „Wiener Abendpost“ dodaje: Ponieważ i my z naszej strony wyraziliśmy to życzenie jako odpowiednie zamiarom cesarskiego rządu, zapisujemy z zadowoleniem powyższe oświadczenie rzeczonego dziennika.

Do „Kreuz-Zeitung“ piszą z Paryża względem traktatu przymierza między Prusami a Bawaryą zawartego: „O istnieniu tego traktatu rząd francuski nie był uwiadomiony przez rząd pruski dopiero po ustąpieniu ministra Drouin de Lhuys w sposób urzędowy lecz zupełnie poufny, uwiadomiony więc był natychmiast jak tylko się okazało, że wątpliwe dotąd tendencye rządu francuskiego ustąpiły miejsca pokojowym zupełnie zamiarom. Co zaś dotycze ogłoszenia tego traktatu, takowe nastąpiło na żądanie gabinetu bawarskiego, który uważał za stosowne pokazać antipruskiemu stronnictwu w Bawaryi, iż zbliżenie się do Prus było już dziełem p. Pfordtena. Rząd francuski o takowem ogłoszeniu zawiadomiony został na ośm dni naprzód przez posła pruskiego. Poseł ten miał zarazem polecenie zapytać się czyli takowe ogłoszenie nie będzie niedogodnem dla gabinetu francuskiego, na co odpowiedziano, iż gabinet ten żadnej niedogodności w ogłoszeniu nie upatruje. Ze wszystkich tych szczegułów pokazuje się, iż ani byt traktatu ani jego ogłoszenie nie może być powodem do nieukontentowania gabinetu francuskiego ani do niezgód między nim a rządem pruskim. Z tąd, że minister Drouin de Lhuys w swoim czasie o negocyacyah w Berlinie nic nie wiedział wypada, że ciągle pisał depesze za Bawaryą do p. Benedettego. Z drugiej zaś strony p. von der Pfordten miał zapewne słuszne powody przypuścić do tajemnicy ajenta swego dyplomatycznego w Berlinie, p. Wendtsanda.

W Paryżu sądzono, iż „Monitor“ już za parę dni doniesie o ustąpieniu Luxemburga Francyi. „Monitor“ jednak milczał, i jak „la France“ donosi, nie miał powodu przerwania swego milczenia. „La France“ dodaje: powiedzieliśmy już, iż względem Luxemburgu nie toczą się żadne negocyacye. Możemy też zapewnić, iż sytuacya pod tym względem wcale się nie zmieniła.

„Kölnische Zeitung“ donosi zaś z Hagi pod dniem 23. b. m.: O sprawie luxemburgskiej wiele już mówiono i wiele pisano. Nie zaprzeczono jednak stanowczo ani z Berlina ani z Paryża, iż względem tego kraju toczą się negocyacye z jednej strony miedzy Holandyą a Francyą, z drugiej zaś strony między Francyą a Prusami. Zapewnić nawet można, że negocyacye dotąd trwają, srodkiem ich jest Francya. Hr. Bismark mógł

więc w parlamencie oświadczyć, iż nigdy nie wystąpił z groźnemi do Holandyi żądaniami, że nigdy w tym przedmiocie z Holandyą nie negocyował, lecz z drugiej strony minister ani jedną zgłoskę nie wystawił odstąpienia Luxemburgu Francyi jako rzeczy do skutku przyjść nie mogącej, na którąby Prusy nigdy nie zezwoliły.

Cała flota pruska ma być gotową na dzień 1go kwietnia, tak żeby od tego dnia wypłynąć mogła w każdą stronę. Wszystkie stacye floty pruskiej dostały już odnośne rozkazy. Sądzą, że flota pruska odbywać będzie różne manewry i ćwiczenia dla wprawy marynarzy nowo zrekrutowanych. Inni znów sądzą, iż flota pruska uda się do Cherbourga, dla zabrania książąt Pruskich z wystawy paryskiej powracających. Są to wszakże tylko domysły; o prawdziwem przeznaczeniu okrętów pruskich nic dotąd nie wiedzą, nawet w kołach właściwych.

U p. Gladstona zebrało się w dniu 21. b. m. 278 członków parlamentu dla naradzenia się względem postępowania swego w obec bilu reformy. P. Gladstone krytykował projekt Disraelego w ten sam sposób jak w samym parlamencie i konkludował, iż wypada wystąpić przeciwko drugiemu odczytaniu bilu. Gdy jednak wielka część stronników p. Gladstona byli zdania żeby dozwolić na drugie odczytanie a bil ulepszyć w komitecie, przeto p. Gladstone zgodził się na dozwolenie drugiego odczytania pod warunkiem, iż rząd w toku rozpraw zrzecze się podwójnych głosów i innych zdrożności bilu. P. Roebuck był zdania, żeby w żadnym razie nie przeszkadzać drugiemu odczytaniu, opozycya miałaby bowiem przeciwko sobie uczucie całego ludu, któryby ją fakcyjną nazwał. P. Boight powiedział, iż zna izbę z dwudziesto-letniego doświadczenia. Bil w gruncie tak zły nie da się w komitecie przerobić. Jeżeli izba zezwoli na komitet, to kanclerz skarbu będzie sobie mógł zacierać ręce z radości. Najlepiej byłoby odrzucić drugie odczytanie. Pomimo tego p. Bright oświadcza, iż stronnictwa swego nie odstąpi i zgodzi się z większością. W końcu postanowiono zezwolić na drugie odczytanie pod warunkiem przez p. Gladstona wspomnianym. Gdyby rząd na warunek ten nie zezwolił, w takim razie stronnictwo p. Gladstona jedną jeszcze odbędzie naradę.

Na posiedzeniu izby niższej z dnia 20. b. m. p. Gregori prosił ministra spraw zewnętrznych o przedłożenie depesz donoszących o reformach w Turcyi tudzież o wiadomości czyli Rosya, Francya i Austrya istotnie radzili Turcyi odstąpienie wyspy Kandyi. Lord Stanley powiedział, iż depesze przyniósł ze sobą i złożył je na stole izby. Co zaś dotyczy zapytania, lord Stanley oświadczył, iż słyszał, nie wie to jednak z pewnością, że Francya taką radę Turcyi dać miała i że Rosya na tę radę się zgodziła, nie wie zaś czyli i rząd austryacki tą samą poszedł drogą. P. Griffith dowiaduje się czyli między Turcyą a Serbią przyszło do pożądanej zgody. Lord Stanley oświadczył, iż książę serbski udał się do Konstantynopola dla ratyfikowania zgody. Są jeszcze niektóre dawniejsze punkta w sporze, nie można jednak przypuścić, żeby zupełna zgoda do skutku nie przyszła. Minister nic o tem nie wie, żeby mocarstwa gwarancyę, o jakiej była mowa, dały lub dać miały. To tylko pewnem, iż Anglia w podobne gwarancye wdawać się nie będzie.

P. Hanbary-Tracy użala się, iż admiralicya po szesciolетniej służbie awansowała na komandora p. Jorka syna Earla of Hardwicke, z pominięciem i z krzywdą kilku set starszych poruczników. Wniósł rezolucyę przeciwko takiemu postępowaniu. Sir J. Pakington oświadcza iż liberalny minister marynarki książę Sommerset w ten sam sposób i przy krótszych jeszcze latach służby awansował syna p. Wooda, syna p. Grahama i syna Earla of Munster. Interes floty wojennej wymaga, żeby młoda krew miała udział w służbie. Admirał Erskine i p. Hay bronią takiego awanzowania z tych samych powodów. P. B. Cochrane zrobił uwagę, iż nie zasłyszanoby o teoryi „młodej krwi“ gdyby p. Jorke nie był przypadkiem synem Earla of Hardwicke. Idąc za radą p. Gladstone, p. Tracy wniosek swój cofnął.

Na posiedzeniu z dnia 22. b. m. lord Naar zawiadomił izbę, iż rząd domagać się będzie zawotowania sumy 2000 f. s., która rozdzielona być ma pomiędzy konstablów irlandzkich jako nagroda za gorliwą ich służbę w czasie powstania Fenianów. Rząd postanowił dać policyantom w Irlandyi karabiny odtylcowe i ufortyfikować koszary ich. P. O'Reilly mówił o pensyi przyznanej oranżyście i wierszokletowi Robertowi Joung, przeciwko czemu powstało kilku członków a mianowicie p. Stirling-Maxwell. Kanclerz Skarbu oświadczył dla usunięcia nieporozumień, iż suma 1500 f. s. rocznie zostawiona jako fundusz pensyjny do dyspozycyi Jej królewskiej Mości nie koniecznie jest przeznaczona na wsparcie osób mających zasługi w polu literatury i nauk, że jednak Jej królewska Mość z własnego popędu i z własnej łaski część tej sumy na podobne cele przeznaczyła, przy wyborze zaś osób postępowano zawsze z wielkim taktem i gustem.

„Monitor“ podaje w części urzędowej dekret cesarski, który w myśl uchwały senatu z 14go b. m. zmienia artykuły 10., 11. i 14. dekretu z 7. lutego 1867 w następujący sposób:

Art. 10. W dniu przeznaczonym na obradę nad ustawą zawotowaną przez ciało prawodawcze, senat rozstrzyga najprzód, czy są powody, aby ciało prawodawcze wzięło tę ustawę na nowo pod obradę.

W razie oświadczenia się za powtórną obradą senat orzecze, czy kwestya jest nagłą, i sformułuje swoje zdanie w uchwale umotywowanej.

W razie sprzeciwienia się wotuje nad kwestyą, czy są powody niepozwolić na ogłoszenie. Jeżeli się toczy dyskusya nad ustawą, która po drugiej obradzie przez ciało prawodawcze niezmiennie przyjęta została, senat wotuje tylko nad kwestyą konstytucyjną.

Wotum senatu nie dopuszcza wniesienia lub przyjęcia jakiejkolwiek poprawki do ustawy.

Art. 11. Senat postanawia albo w skutek sprawozdania komisyi, której przekazano ustawę do zbadania, albo na wniosek jednego z senatorów.

Art. 14. Jeżeli uchwalonem zostanie odesłanie ustawy do ciała prawodawczego pod powtórną obradę, prezydujący obwieszcza rezultat głosowania następującemi słowy: „Senat oświadcza, iż są powody wzięcia ustawy ponownie pod obradę.“ Jeżeli senat zawotuje, iż sprawa jest nagłą, prezydujący oświadcza to temi słowy: „Sprawa jest nagląca.“

Jeżeli odesłanie nie jest żądane, albo nie zostanie uchwalone, albo gdy chodzi o ustawę, która po drugiej obradzie przez ciało prawodawcze niezmiennie przyjętą została, prezydujący oświadcza rezultat głosowania następującemi słowy: „Senat sprzeciwia się, lub nie sprzeciwia się ogłoszeniu.“

Z Paryża piszą pod dniem 23. b. m., iż obiegają tamże zatrważające pogłoski o zamachu stanu wkrótce nastąpić mającym. Pogłoski te, jak na teraz, zdają się jednak zupełnie bezzasadne. Nie można jednak zaprzeczyć iż w rocznicę śmierci Królowej Maryi Amelii stronnictwo orleańskie zrobiło pewną demonstracyę w Nailly. Najznakomitsi Orleaniści udali się do kaplicy S. Fernanda i do 1200 osób, które się w kościele pomieścić nie mogły, czekały przed kościołem na ukończenie nabożeństwa.

Z Florencyi piszą pod dniem 23. marca, iż mowa tronowa w ogóle dobre zrobiła wrażenie, ponieważ zwrócona była ku wszystkim stronnictwom i wszystkim dawała użyteczną naukę, iż jest już na czasie zaprzestać bezkorzystnych walk stronniczych i systematycznych dążności przewrotu i zająć się pracą około reorganizacyi Włoch, dla pozyskania krajowi szacunku i powagi na zewnątrz obok wewnętrznego porządku i pokoju.

Kto prezesem izby deputowanych zostanie dotąd niewiadomo. Sądzono zrazu, iż będzie nim Ratazzi. Kandydatura jego nie została wprawdzie zaniechana, znajdzie jednak silny opór u deputowanych z Wenecyi. O Lanzie, byłym lekarzu praktycznym, mówią, iż przy medycznej konsultacyi byłby bardzo na swojem miejscu, nie jest jednak zdolny przewodniczenia obradom 500 reprezentantów. Obok tych dwóch kandydatów wymieniają jeszcze Mariego, byłego prezesa na przeszłej kadencyi, którego powszechnie z wielką sympatyą wspominają.

Chociaż izba zajmuje się dotąd li tylko pracami przygotowawczemi, to jednak stronnictwa grupują się już. Wenecyanie zajęli wszyscy prawe centrum. Mancini zaś zajął swoje miejsce w lewicy i mówią, iż chce być jej przywódzcą, którym dotąd był Mordini.

Bandyci ścigani nie tylko przez wojska papiezkie‘ ale i przez włoskie usiłują według „Opinione“ zbliżyć się do kampanii rzymskiej, a docierają już pod bramy Rzymu i popełniają rabunki.

„Opinione“ donosi, że umowa, na mocy której wojska włoskie mogą ścigać bandytów na terytoryum papiezkiem była zawarta jeszcze w grudniu z. r., lecz na przedstawienie kilku kardynałów nie była wykonana. Teraz przyszła do skutku na wyraźne żądanie Ojca św. Oddziały wojska włoskiego nie mogą jednak wkraczać do osad zaludnionych, i tylko oficerom wolno się tam udawać.

Kronika.

(W szpitalu powszechnym lwowskim) było z końcem stycznia 1867 r. chorych 817, przybyło w lutym 650, zatem leczono w ubiegłym miesiącu 1467 osób. Wyzdrowiało 573, nie do wyleczenia okazało się 7, umarło 67, pozostało w dalszem leczeniu 820 osób. Przeciętna liczba przenosiła 800 chorych, najniższa była 26. lutego (812) średnia dn. 3. (855) najwyższa zaś do 876 osób dochodziła. Stosunek wyzdrowienia lepszy niż w poprzednim miesiącu, obliczyć się daje na 39.53 % stosunek śmiertelności na 4.52%. W ogólną liczbę chorych wliczono 220 obłąkanych i 200 gorączkowych.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. Franciszek Paulo z Wielkich Mostów, 28 l. stanu wolnego obrz. rz. k. kamerdyner i strzelec, wybierał swojemu służbodawcy pieniądze z zamkniętego biurka i skradł tym sposobem 180 do 200 złr. za co na rozprawie ostatecznej dn. 27go b. m. skazany został na 1 rok więzienia (prok. prop. 1½ roku) i przyjął wyrok. (Prezyd. radzca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarz. zast. prok. państwa p. Lewicki, obrońca Dr. Filipowski).

Ciężkie obrażenie ciała. Rubin Kastner, cieśla z Sokala, 42 l. ojciec 2 dzieci, izraelita, uderzył w bitce swojego przeciwnika gontem w oko, w skutek czego tenże stracił to oko. Na rozprawie ostatecznej w dn. 27. b. m. uznany został za niewinnego i tylko za nieostrożność skazany na 3 miesiące więzienia. Prokuratorya państwa proponowała 5 lat ciężkiego więzienia i zapowiedziała rekurs. Przy odczytaniu wyroku Kastner zemdlał. (Prezyd. radzca sądu kraj. p, Ortyński, oskarz. zast. prok. pań. p. Buszak, obrońca p. adw. kraj. Dr. Fraenkel).

Podpalenie. Antonina Kaliciak, żona włościanina z Rodatycz pod Gródkiem, 34 l. obrz. rz. k., matka 3 dzieci, kobieta kłótliwa, zawzięta i oddająca się pijaństwu, przyznała się, że przez zemstę podpaliła dn. 28. grudnia 1866 dom i budynki gospodarskie swego sąsiada, za co na rozprawie ostatecznej dn. 27. b. m. skazana została na 12 lat cięż. więzienia. (Prok. prop. 14 lat; prezyd. radzca sądu kraj. p. Ortyński, oskarz. zast. prok. pań. p. Buszak, obrońca Dr. Rapaport.

Dwie rozprawy ostateczne na dn. 28. b. m. zapowiedziane nie przyszły do skutku, ponieważ i obwinieni i jeden ze świadków stawili się przed sądem zupełnie pijani. Jeden z obwinionych, który zaledwo mógł się na nogach utrzymać, twierdził, że go tylko tak żal rozbiera.

(Rada miejska miasta Sambora) wybrała burmistrzem swym adwokata Dra Szemelowskiego, zastępcą notaryusza Kasparka. Z płacy przyznanej sobie jako burmistrz, p. Szemelowski przeznaczył rocznie po 360 złr. na stypendya dla uczącej się młodzieży.

— Z wyznaczonej przez sejm pruski ogólnej nagrody za zasługi położone w ostatniej wojnie półtora miliona talarów, Król wyznaczył prezesowi rady ministrów hr. Bismarkowi 400.000 tal., ministrowi wojny jenerałowi Roon 300.000 tal., a jenerałom Moltke, Steinmetz, Vogel-Falkenstein i Herwarth-Bittenfeld po 200.000 talarów.

(Deputacya). Obecnie w Moskwie znajduje się deputacya od mieszkańców Taszkientu, udająca się do Petersburga dla przedstawienia się Cesarzowi. Do składu deputacyi należy 17 osób, bucharców, sartów i kirgizów; czterech z miasta Taszkientu, dwóch z Chodżentu, jeden z Ura-Tiube, jeden z Dżuzaku, dwóch z Czekmentu, dwóch z Auliety, jeden z Ikanu, dwóch z Turkizstanu, jeden z fortu Perowskiego. W liczbie tych deputowanych nie ma żadnego młodego człowieka, bo wszyscy oni zajmują w swoim kraju wysokie urzęda, które tam nie dostają się młodym ludziom. Prawie wszyscy ci deputowani są naczelnikami pokoleń, dygnitarzami miast lub duchownymi; wybrani zostali na deputowanych przez lud, a po większej części z rozporządzenia jenerał-gubernatora orenburskiego Kryżanowskiego i gubernatora turkiestańskiego jenerała Romanowskiego. Jeden z taszkieńców mówi po rosyjsku; bywając w interesach handlowych dawniej w Niższym Nowogrodzie, wyuczył się tam języka rosyjskiego; a będący przy deputacyi tłumacz z Chodżentu nauczył się tegoż języka w Syberyi. Służba przy deputacyi złożona jest z krajowców a nie z niewolników niedawno wyzwolonych. Do składu deputacyi miał należeć potomek Chazret-Sułtana, uznawanego przez mieszkańców za świętego, ale ten nie pojechał. Podróż ich trwała dosyć długo: jechali oni do Moskwy blisko dwa miesiace, napotykając w drodze trudności w dostawaniu koni pocztowych. Widok Europy czyni na tych azyatach wielkie wrażenie: szczególniej podoba się im urządzenie naszych mieszkań, wygodnych i ciepłych. Zmiana klimatu, mrozy i śnieg są dla nich nowością. Deputowani ci są ludźmi bardzo przyjacielskimi i uprzejmymi; wszyscy umieją czytać i pisać; religijne obrządki swoje spełniają bardzo akuratnie. Reprezentanci kirgizów należą po większej części do plemion nietrudniących się rolnictwem i chowem bydła, a przeto koczujących a osiadłych na swoich gruntach; niektórzy z nich, lubo należą do stanu duchownego, trudnią się handlem. Trzech z tych kirgizów zostaja w rosyjskiej milicyi i posiadają nawet stopnie majora, porucznika i chorążego; a jeden ozdobiony jest orderem św. Stanisława. Zwiedzają oni Europę po raz pierwszy. Kirgizi i sarty mają kostiumy jednakowe, chałaty z półjedwabnej materyi, jarmułki i zawoje.

Ostatnia poczta.

Peszt, 27. marca. „Hirnök“ donosi: Węgierska spółka żeglugi parowej dostała pozwolenie rozciągnienia popędu swego po całym Dunaju i w tym celu podniesienia akcyjnego swego kapitału do jednego miliona reńskich.

Dziennik urzędowy ogłosił najwyższe rozporządzenie według którego darowane zostaja kary za kontrawencye akceptowe po dzień 10. b. m. orzeczone.

Na posiedzeniu izby deputowanych skrajna lewica wniosła dwa projekta do prawa względem wsparcia i użycia dawnych Honwedów i względem powrotu emigrantów. Projekta te będą do druku podane i na porządku dziennym umieszczone.

Berlin, 27. marca. „Provinz. Corresp.“ pisze: Pruskie traktaty przymierza ogłoszone zostały dla tego, aby ludowi niemieckiemu dać przeświadczenie o tem, jakie już są podstawy zjednoczenia narodowego i aby przyspieszyć dalszą pracę uzupełnienia budowy narodowej.

Parlament przyjął artykuły XIII. do XX. konstytucyi; odrzucony wczoraj art. XII. został przyjęty jako dodatek do art. XVI. Wniesioną powtórnie poprawkę dep. Benigsena do art. XVI. względem odpowiedzialności szefów administracyi, odrzucono znowu po przemówieniu hr. Bismarka, którą ją nazwał niebezpieczną dla konstytucyi. Art. XVIII. otrzymał dodatek: Kanclerz związkowy bierze na siebie odpowiedzialność przez kontrasygnaturę.

Rzym, 26. marca. „Giornale di Roma“ pojąć nie może, iż w włoskiej mowie tronowej można było wspomnieć o prawnej likwidacyi dóbr kościelnych, kiedy to przecież prostą grabieżą majątku kościoła, taka zaś likwidacya nigdy prawna być nie może, bo ten coby ją uprawnić mógł, nigdy tego nie uczyni.

Londyn, 27. marca. P. D'Israeli oświadczył, iż rząd gotów jest do kompromisu, izba niższa zezwoliła przeto na drugie odczytanie bilu reformy bez głosowania.

Petersburg, 27. marca. Dla usunięcia zawisłości rosyjskich kolei żelaznych od fabryk zagranicznych proponuje rząd gwarantować na kilka lat fabrykantom krajowym zamówienia materyałów i zaliczyć im połowę sumy przypadającej corocznie za zamówienia.

Konstantynopol, 26. marca. Zaległe pensye wypłacają się regularnie, pożyczka w wysokości 450.000 lirów zaciągnięta będzie w banku otomańskim i w Societe generale.

TEATR.

Dziś (przedst. polskie.) „**Halka**“, opera w 4 aktach.
Jutro (przedst. niem.) „**Die Afrikanerin**“, wielka opera w 5 aktach. Na dochód p. Emmy König.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28. marca.

Hotel europejski: PP. Czajkowski Hip., z Bóbrki. — Kriegshaber Al., z Sapoża. — Kunaszewski Hier., z Żelib r. — Smuliński Józef, z Smigowic. — Zawadzki Józef, z Chlipic.

Hotel angielski: Kriegshaber Antoni, z Iwaciowa. — Tergonde Franc., z Ulucza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28. marca.

PP. Leśniewicz Gasp., c. k. przeł. powiat., do Starejsoli. — Waygert Eug., c. k. pens. kapitan, do Macoszyna. — Kolber Kasper, do Wieliczki. — Wybranowski Alex., do Wybranówki. — Younga Wład., do Trzcieniec. — From Rudolf, c. k. kapitan, do Wiednia. — Kneist Edw., c. k. kapitan, do Złoczowa. — Jasiński Franc., do Zahajpola.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 28. marca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	323 72	+ 1 2	77 1	poł.-w. sł.	4
2. god po poł.	322 77	+ 5.4	67 8	„ „	10
10. god. wiecz.	322 72	+ 2 0	78.4	„ „	10

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 28. marca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	98	6	04
Dukat cesarski	„	6	03	6	09
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	50	10	68
Rubel srebrny rosyjski	„	1	96	2	01
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	72
Talar pruski	„	1	89	1	91
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		76	33	77	17
„ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		80	05	80	89
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		67	93	68	75
Pożyczka narodowa (bez kuponów)		69	90	70	67
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		219	17	221	17
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		182	33	185	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26. marca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.10	70.30
od kwiet. do października po 5%	70.10	70.30
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77.50	78.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	81 50	82 —
Metaliki po 5%	58.80	59.—
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	144 —	145 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	142 50	143.50
Przez. do wyl. z r. 1854	76 50	77.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	85.70	85 90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	88 75	89 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	79 30	79 50
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	88.—	89.—
Czech	89.—	90.—
Węgier	70.50	71 50
Galicyi	67.50	68 25
Siedmiogrodu	66.75	67 25
Bukowiny	66 75	67 25
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	98 25	99 50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	727.—	729.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	183.20	183.40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	604.—	607.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	96.—	96 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1615.—	1620.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	210 20	210 40
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	209 50	210 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	139.25	139 75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	218 —	219.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	182.—	182 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	478.—	480 —

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92.—	92 25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76 50	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	87.75	88.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.50	103.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92 50	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.50	89.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	99.50	100.—

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	128.75	129 25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.—	—.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.50
Palfiego „ 40 „ „	25.—	26 —
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	23.—	24.—
Windischgrätza 20 „ „	18.—	19.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	108 —	108 20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	108 15	108 40
Hamburg za 100 M. B.	96.—	96 —
Londyn za 10 ft. szt.	129 —	129 50
Paryż za 100 fr.	51.20	51 30

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.10	6 11
detto. pełnej wagi	6 10	6.11
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.32	10.33
Rosyjski imperyal	10.60	10.65
Talar związkowy	1.90	1.91
Srebro	126 25	127.
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 44$^{1}/_{10}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 28. marca.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	58	80
5% pożyczka narodowa	70	40
Losy z 1860 roku	87	20
Akcye banku wiedeńskiego	731	—
„ „ kredytowego	187	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	128	40
Srebro	126	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	06

DZIENNIK URZĘDOWY.

(525) **Edict.** (3)

Nr. 5576. Vom Neusandecer k. k. Kreisgerichte wird über Einschreiten der Krakauer k. k. Finanz-Procuratur Namens des h. Aerars de praes. 15. August 1866 Zahl 5576 zur Hereinbringung der ob der auf dem Gute Wielopole intabulirten Summe von 7018 fl. CM. bereits superintabulirten Gebührenrückstände pr. 5 fl., ferner jener pr. 4 fl. 14 kr., 3 fl. 51 kr., 1 fl. 8 kr., 3 fl. 24 kr., 1 fl. 57 kr., 1 fl. 53 kr., 1 fl. 8 kr., 1 fl. 8 kr., 1 fl., 1 fl. 53 kr., 1 fl. 8 kr. s. N. G. die executive Feilbiethung der laut Dom. 222. pag. 265. n. on. 36. zu Gunsten des Faustin Rzuchowski im Lastenstande des Gutes Wielopole intabulirten Summe pr. 7018 fl. CM. in drei Terminen, als am 16. Mai, 22. Juni und am 18. Juli 1867 jedesmal um 10 Uhr Vormittag unter nachstehenden Bedingungen ausgeschrieben.

1. Zum Ausrufspreise der veräußernden Summe wird der Nominalwerth derselben im Betrage von 7018 fl. CM. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet, vor Beginn der Feilbiethung als Vadium 10% der obigen Summe zu Handen der Lizitazions-Kommission zu erlegen.

Wovon sämmtliche bekannte Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, unbekannte aber und jene, welche nach dem 1ten Juli 1866 in die Landtafel gelangten, zu Handen des mit Substituirung des Hrn. Advocaten Zajkowski für dieselben zum Curator ernannten Dr. Berson mit dem Beisatze verständigt werden, daß der Tabularauszug der zu veräußernden Summe und die Feilbiethungsbedingungen ihrem ganzen Inhalte nach in der h. g. Registratur und bei der Lizitazion von Jedermann eingesehen werden können.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Neu Sandec, am 19. Dezember 1866.

(527) **Edikt.** (3)

Nr. 1008. C. k. sąd obwodowy Samborski Joannie z Zamojskich Strutyńskiej niniejszem wiadomo czyni, że na podanie Maryi Kamińskiej de praes. 18. lutego 1867 do l. 1662 o wydanie sum 3221 zł. 46 kr. m. k. i 3498 zł. 1 kr. w. w. na rzecz Joanny Strutyńskiej i Walentyny Mazarakowej do depozytu sądowego złożonych sumy powyższe w funduszu umorzenia długów państwa w Wiedniu ulokowane ze wszystkiemi dotychczas narosłemi procentami na rzecz Maryi Kamińskiej pod dniem dzisiejszym za wydalne uznane zostały.

Ponieważ miejsce pobytu Joanny Strutyńskiej wiadomem nie jest, ustanawia się jej na jej niebezpieczeństwo i koszta p. adwokat Dr. Szemelowski z zastępstem p. adwokata Dra. Kohna za kuratora, któremu się rezolucya powyższa dla Joanny Strutyńskiej wystosowana doręcza.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Sambor, dnia 27. lutego 1867.

(513) **Edikt.** (3)

Nr. 9190. Von dem k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem Menasche Zaloscer mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß über Ansuchen des Moritz Lazarus de praes. 16. Februar 1867 die Pränotation der Wechselsumme pr. 2000 fl. im Lastenstande der über den Gütern Wiszniów Dom. 385. pag. 389. n. 60., 61. und 62. on. pränotirten Verpflichtungen und die Anmerkung der Streitanhängigkeit mit Bescheid vom Heutigen Z. 9190 bewilligt wurde.

Da der Wohnort des Menasche Załoscer unbekannt ist, so wird demselben der Herr Advocat Dr. Landesberger mit Substituirung des Herrn Advocaten Dr. Rechen auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, am 23. Februar 1867.

(494) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 3484-3608. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pan J. H. Elzholz przeciw B. Krampnerowi o zapłacenie sumy wekslowej 317 talarów 4½ fen. pr. kur. z przyn. skargę wekslową wniósł i o pomoc sądową prosił — w skutek czego nakaz zapłaty pod dniem 7. lutego 1867 do liczby 2132 wydany został.

Ponieważ pobyt zapozwanego B. Krampnera jest niewiadomym, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego pana adwokata Dra. Hoborskiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Bandrowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 11. marca 1867.

(510) **Edict.** (3)

Nro. 4636. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird dem Joseph Meth mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es haben wider denselben die Gebrüder Tetschel aus Biała unterm 18. März 1867 Z. 4663 das Gesuch um Erlassung einer Zahlungsauflage auf Grund des in Biała am 30. October 1863 ausgestellten, über 400 fl. öst. W. lautenden, Ende März 1864 fälligen, vom Joseph Meth acceptirten Wechsels überreicht — in Folge dessen die angesuchte Zahlungsauflage mit dem Beschluße vom Heutigen erlassen wurde.

Da der gegenwärtige Aufenthaltsort des belangten Joseph Meth unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu Krakau zu seiner Vertretung den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. Zucker als Curator bestellt.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Krakau, am 19. März 1867.

(516) **Edykt.** (3)

Nro. 764. C. k. sąd obwodowy w Nowym-Sączu podaje do wiadomości, iż na odezwę c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z 30. maja 1866 l. 8004 rozpisuje sprzedaż przymusową dóbr Jastrzebia Dom. 222, pag. 324 i 336, n. 8 i 22 haer. własność Ignacego Dobrzyńskiego stanowiących, na zaspokojenie pretensyi 3500 zł. w. a. z procentami 6% od 1. marca 1865 i kosztami 3 zł. 37 c., 5 zł. 22 c., 33 zł. 74 c. i 9 zł. 7 c. w. a. przez publiczną licytacyę, która w trzech terminach, a to dnia 23. maja, 27. czerwca i 1. sierpnia 1867, każdą razą o godzinie 10tej z rana w sali audyencyonalnej c. k. sądu obwodowego w Nowym-Sączu przedsięwziętą będzie pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się sądownie oznaczona wartość szacunkowa dóbr Jastrzębia w kwocie 49.115 złr. 10 kr. m. k. czyli 51.570 zł. 92½ c. w. a., niżej której te dobra w pierwszych trzech terminach sprzedane nie będą.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi kwotę 5200 zł. w. a. jako wadyum albo w gotówce, albo w listach zastawnych gal. stan. towarzystwa kredytowego, albo banku narod. w Wiedniu, albo wreszcie w obligach indemnizacyjnych lub rządowych wraz z należnemi do nich niezapadłemi kuponami i talonami, które będą przyjęte podług ostatniego ich kursu w gaziecie rządowej Lwowskiej umieszczonego, nigdy jednak wyżej ich nominalnej wartości, którato przez kupującego złożona kwota do depozytu sądowego przyjęta, zaś wadya innych współofiarujących po ukończonej licytacyi tymże do rąk zwrócone będą.

3. Stronom chęć kupienia mającym dozwala się wyciąg tabularny, akt oszacowania i inwentarz ekonomiczny dotyczący mających być sprzedanemi dóbr Jastrzębia w registraturze sądowej przejrzeć.

O rozpisaniu niniejszej licytacyi zawiadomienie otrzymują strony i wierzyciele wiadomi do rąk własnych, zaś wierzyciele na akcie szacunkowym nazwani a z miejsca pobytu niewiadomi, jakoto spadkobiercy ś. p. Maryi Piaseckiej, Teofila Cichulska, Izak Luxenburg, Leon Berson, Jakób Milot, Chaim Zimet i Jan Krzyżanowski lub sukcesorowie tychże z imienia i miejsca pobytu niewiadomi, tudzież wszyscy ci wierzyciele którzyby z pretensyami swemi po dniu 30. kwietnia 1866 do tabuli krajowej weszli i którymby teraźniejszy edykt z jakiego bądź powodu albo zupełnie doręczonym nie był, lub też w swym czasie doręczonym być nie mógł, przez niniejszy edykt i przez kuratora, którego się w osobie p. adwokata Dra. Bersona z substytucyą p. adwokata Dra. Micewskiego postanawia do odebrania wszystkich w tej sprawie na przyszłość wypaść mających uchwał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy-Sącz, dnia 6. lutego 1867.

(524) **Edict.** (3)

Nro. 2850. Von dem k. k. Bezirksgerichte wird der Frau Maria Wielogłowska verehelichten Baronin Richtpofen mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß gegen sie als erbserklärte Erbin nach dem verstorbenen Krakauer Realitätenbesitzer Valerian Wielogłowski der Herr Carl Medweczky, Besitzer der Mineralquellen in Zegestów, sub pr. 25. December 1866 Z. 2850 auf Bezahlung einer Summe von 120 fl. öst. W. s. N. G. Klage geführt hat, und daß über diese Klage die Tagfahrt zur summarischen Verhandlung mit Bescheid vom 9. März 1867 Z. 2850 auf den 22. Mai 1867 um 9 Uhr Vormittags angeordnet worden ist.

Da der Wohnort der Geklagten dem Gerichte unbekannt ist, so wird der Hr. Advocat Dr. Micewski in Neu-Sandec zum Zwecke ihrer Vertretung in diesem Processe auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Zugleich wird die Geklagte mittelst dieses Edictes erinnert, entweder selbst zu der obbestimmten Tagfahrt zu erscheinen, oder ihre allfälligen Rechtsbehelfe dem aufgestellten Curator mitzutheilen, oder einen anderen Vertreter dem Gerichte namhaft zu machen, widrigens mit dem aufgestellten Vertreter verhandelt werden und sie sich allfällige nachtheilige Folgen selbst zuzuschreiben haben würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Krynica, am 9. März 1867.

(526) **Edict.** (3)

Nro. 3087. Vom k. k. Krakauer städt. deleg. Bezirksgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider Salomon Schirmann Schabse Bertram unterm 24. Jänner 1867 Z. 1182 wegen Zahlung des Miethzinses pr. 50 fl. öst. W. und Auflösung des Miethvertrages eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur summarischen Verhandlung die Tagfahrt auf den 29. April 1867, um 9 Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Da der Aufenthaltsort des belangten Salomon Schirmann unbekannt ist, so hat das k. k. städt. deleg. Bezirksgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. Schönborn mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Geissler als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Krakau, am 19. März 1867.

(528) **Edykt.** (3)

Nro. 1548. C. k. sąd obwodowy w Nowym-Sączu zawiadamia niniejszym edyktem z miejsca pobytu niewiadomego pana Wincentego Lindnera, iż pan Dr. Adam Morawski wniósł do tutejszego c. k. sądu przeciw niemu podanie o nakaz zapłaty sumy wekslowej 3000 zł. w. a. i że takowy na dniu 9. stycznia 1867 do l. 94 wydany został.

Gdy teraźniejsze miejsce pobytu pana Wincentego Lindnera sądowi nie jest wiadome, ustanawia się dla tegoż na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem pana adwokata Dra. Micewskiego z substytucyą pana adwokata Dra. Bersona w Nowym-Sączu doręczając zarazem pierw wymienionemu powołany nakaz zapłaty.

Wzywa się zatem pozwanego pana Wincentego Lindnera, ażeby ustanowionego zastępcę co do prowadzenia tego procesu stosownie poinformował i dotyczące dowody temuż doręczył, albo innego zastępcę sądowi wymienił, inaczej skutki z zaniedbania wypływające sam sobie przypisać bedzie musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy-Sącz, dnia 18. marca 1867.

(538) **Kundmachung.** (2)

Nro. 3001. Zu Folge Ermächtigung des hohen k. k. Ministeriums für Handel und Volkswirthschaft wird mit Beginn des Monates April l. J. die tägliche Boten-Fahrpost zwischen Skała und Czortkow aufgelassen, dagegen die tägliche Mallepost zwischen Stanislau und Czortkow bis Skała ausgedehnt, die Post-Expedition zu Skała in ein Postamt mit Station umgestaltet, in Dawidkowce zwischen Skała und Czortkow ein neues Postamt mit Station errichtet und aus diesem Anlasse eine tägliche Botenfahrpost zwischen Dawidkowce und Jezierzany eingeführt, dann die täglich dritte Botenfahrpost von Tłumacz nach Tyśmienica um 45 Minuten früher abgefertigt. Gleichzeitig wird die Cursordnung der täglichen Mallepost zwischen Lemberg und Monasterzyska pr. Brzeżan derart abgeändert, daß sie zu Monasterzyska mit der Mallepost zwischen Stanislau und Skała in jeder Richtung im unmittelbaren Anschluße steht.

Die betreffenden Postcurse werden in nachstehender Ordnung verkehren:

I. Mallepost zwischen Stanislau und Skała:

Von Stanislau	täglich	4 Uhr	30	Min.	Früh,
in Monasterzyska	„	10 „	45	„	Vormittag,
in Czortkow	„	5 „	—	„	Nachmittag,
von Czortkow	„	6 „	40	„	„
in Skała	„	10 „	40	„	Abends.

Geht ab von Stanislau nach Ankunft des Zuges Nr. 3 aus Lemberg.

Influirt in Monasterzyska mit der Mallepost aus Lemberg und hat auf dieselbe in Verspätungsfällen bis 2 Uhr Nachmittag zu warten.

Geht von Czortkow 30 Minuten nach Ankunft der Packpost aus Kopeczyńce weiter und hat auf dieselbe in Verspätungsfällen bis 10 Uhr Abends zu warten.

Von Skała	täglich	2 Uhr	—	Min.	Früh,
in Czortkow	„	6 „	—	„	„
in Monasterzyska	„	11 „	—	„	Vormittag,
von Monasterzyska	„	2 „	—	„	Nachmittag,
in Stanislau	„	8 „	20	„	Abends.

Influirt in Monasterzyska mit der Mallepost aus Lemberg und hat auf dieselbe in Verspätungsfällen bis 3 Uhr Nachmittag zu warten.

II. Botenfahrpost zwischen Jezierzany und Dawidkowce.

Von Jezierzany	täglich	6 Uhr	—	Min.	Abends,
in Dawidkowce	„	7 „	15	„	„
Von Dawidkowce	„	6 „	—	„	Früh,
in Jezierzany	„	7 „	15	„	„

III. Botenfahrpost zwischen Tłumacz und Tyśmienica.

Von Tłumacz täglich	1.	4 Uhr	45	Min.	Früh,
	2.	6 „	45	„	„
	3.	4 „	45	„	Nachm.,
in Tyśmienica „	1.	6 „	30	„	Früh,
	2.	9 „	30	„	Vorm.,
	3.	6 „	30	„	Abends,

Nr. 1 influirt zur Reitpost von Czortkow nach Stanislau.

Nr. 2 influirt zur Botenfahrpost von Tyśmienica nach Stanislau Bahnhof.

Nr. 3 influirt zur Mallepost von Skała nach Stanislau.

Von Tyśmienica täglich	1.	6 Uhr	10	Min.	Früh,
	2.	1 „	25	„	Nachm.,
	3.	5 „	25	„	„
in Tłumacz „	1.	7 „	55	„	Früh,
	2.	3 „	10	„	Nachm.,
	3.	7 „	10	„	Abends.

Nr. 1 geht ab 30 Minuten nach Ankunft der Mallepost aus Stanislau.

Nr. 2 geht ab 15 Minuten nach Ankunft der Botenpost aus Stanislau Bahnhof.

Nr. 3 geht ab 20 Minuten nach Ankunft der Reitpost aus Stanislau.

IV. Mallepost zwischen Lemberg und Monasterzyska.

Von Lemberg	täglich	6 Uhr	—	Min.	Abends.
in Podhajczyki	„	9 „	35	„	„
in Brzeżan	„	4 „	10	„	Früh.
in Monasterzyska	„	10 „	40	„	Vormit.
Von Monasterzyska	„	12 „	55	„	Mittags.
in Brzeżan	„	6 „	45	„	Abends.
in Podhajczyki	„	1 „	45	„	Früh.
in Lemberg	„	5 „	30	„	Früh.

Geht ab von Monasterzyska 1 Stunde nach Ankunft der Mallepost aus Skała und hat auf dieselbe in Verspätungsfällen bis 2 Uhr Nachmittags zu warten.

Die zum Bestellungsbezirke des Postamtes in Dawidkowce gehörigen Ortschaften werden nachträglich verlautbart werden.

Die Entfernung zwischen Czortkow und Dawidkowce, dann zwischen Dawidkowce und Skała wird mit je 2¾ Meilen oder 1⅜ Posten provisorisch festgesetzt. Die Entfernung zwischen Dawidkowce und Jezierzany beträgt 1¼ Meile.

Von Skała nach Czortkow und von Czortkow nach Skała hat die Botenfahrpost zum letzten Male am 1. April abzugehen. Die Ausdehnung der Mallepost von Stanislau bis Skała erfolgt am 1. April, von Skała nach Stanislau geht die erste Mallefaht am 2ten April ab. Von Jezierzany nach Dawidkowce geht die Botenpost am 1., von Dawidkowce nach Jezierzany am 2. April ab. Die frühere Abfertigung der täglich dritten Botenpost von Tłumacz nach Tyśmienica beginnt am 3. April.

Hinsichtlich der täglichen Mallepost zwischen Lemberg und Monasterzyska, dann zwischen Stanislau und Skała bleiben die bisherigen Bestimmungen aufrecht.

Von der galiz. k. k. Postdirection.

Lemberg, am 21. März 1867.

(540) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nro. 290. Zur Ueberlassung der bei den Dolinaer k. k. kameralherrschaftlichen Bretsägen zu Mizun, Illemnia, Strutyn niżny, Suchodoł obere und untere im Jahre 1867 erzeugt werdenden Schnittmaterialien, bestehend aus Pfosten, Wandhölzern, Bretern, Leisten und Latten, — dann starken und schwachen Schwarten — wird eine öffentliche Licitation am 4. April 1867 in der Dolinaer Cameral-Wirthschaftsamtskanzlei in den Vor- und Nachmittagsstunden abgehalten werden.

Zum Fiscalpreise werden die pro 1867 für diese Bretsägen vom hohen k. k. Finanzministerium bestätigten Tarifspreise angenommen.

Das Vadium beträgt, und zwar:

für die Mizuner Säge	. . . .	150 fl.
„ „ Illemnaer „	. . . .	100 „
„ „ Strutyner „	. . . .	100 „
„ „ Suchodoler obere Säge		80 „
„ „ „ untere „		100 „

österr. Wärung.

Die Ausbietung geschieht zuerst nach einzelnen Bretsägen — und sodann in concreto, — die Anbote hingegen sich nach Percentenaufbesserung zu stellen.

Es werden auch schriftliche, mit den gehörigen Vadien versehene Offerten angenommen. Diese müssen vorschriftsmäßig ausgefertigt sein und dürfen keine Bedingungen enthalten, welche mit den Licitationsbedingungen nicht im Einklange stehen. — Die Anbote sind mit Ziffern und Buchstaben anzusetzen.

Derlei schriftliche Offerten müssen dem Vorstande des Dolinaer Cameral-Wirthschaftsamtes bis 6 Uhr Nachmittags des dem Licitationstermine vorangehenden Tages übergeben werden.

Die übrigen Licitationsbedingnisse können jederzeit in den gewöhnlichen Amtsstunden bei dem Dolinaer Cameral-Wirthschaftsamte eingesehen werden.

Vom k. k. Cameral-Wirthschaftsamte.

Dolina, am 21. März 1867.

(543) **Edykt.** (2)

Nr. 15889. C. k. sad krajowy Lwowski jako instancya pupilarna małoletnich Julii z Ptaszyńskich Seligmann i Franciszka Ptaszyńskiego wydzierżawia dobra Nowosiółki przednie w dawnym obwodzie Żółkiewskim w powiecie sąd. Uhnowskim leżące, na lat sześć za roczny czynsz dzierżawny w kwocie 2100 złr. w. a.

Do publicznej licytacyi w tym celu przedsięwziąść się mającej stanowi się dzień sądowy na 10. kwietnia 1867 godzinę 10. przed południem w zabudowaniu tutejszo sądowem z tem, iż licytować chęć mający kaucyi 2100 złr. w. a. zaraz do rak komisyi licytacyjnej złożyć będą obowiązani.

Resztę warunków dzierżawienia chęć mający w c. k. sądzie krajowym Lwowskim i w sąsiednich c. k. sądach obwodowych i powiatowych przejrzeć mogą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dn. 23. marca 1867.

(541) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 16413. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 16413 przysłużającą p. Wiktorowi Ziętkiewiczowi władzę ojcowską nad synem Wincentym Ziętkiewiczem pomimo fizycznej pełnoletności na czas tegoż na dniu 19. kwietnia nastąpić mającej, na czas nieograniczony przedłużono, zatem tenże Wincenty Ziętkiewicz i nadal od każdego jako małoletni ma być uważanym.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 23. marca 1867.

(467)

Kundmachung. (3)

Kleien-Verkauf.

Nr. 3167. Im hiesigen Verpflegs-Magazin „Janower Strasse“ findet täglich der Verkauf von Kornkleien statt.

K. k. Verpflegs-Magazin.
Lemberg, am 13. Februar 1867.

Obwieszczenie.

Sprzedaż otrąb (grysu.)

Nr. 3167. W tutejszym magazynie prowiantów wojskowych, *„Przedmieście Janowskie“* sprzedają się codziennie otręby żytne.

Z c. k. magazynu prowiantów wojskowych.
Lwów, dnia 13. lutego 1867.

(548)

E d i c t. (1)

Nro. 1586. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnow wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gegeben, daß im weiteren Zuge der rechtskräftigen Zahlungsauflage vom 31. Mai 1859 Z. 6630 zur Hereinbringung der Wechselforderung pr. 210 fl. öst. W. s. N. G. des Anton Kopaczyński gegen Fr. Anna Gabryszewska, so wie auch der Forderung des Franz Jendel gegen Anna Gabryszewska pr. 1000 fl. C. M. s. N. G. der dritte Feilbietungstermin zur Vornahme der Licitation der schuldnerischen Realität sub Nr. 330 in Tarnow auf den 7. Mai 1867 um 10 Uhr Vormittag anberaumt wird, bei welchem besagte Realität unter der mit dem h. g. Beschluße vom 26. März 1866 Z. 5267 festgestellten Bedingung mit der Modification feilgeboten werde, daß

1) als Vadium nur der Betrag pr. 400 fl. öst. Währ. in den im genannten Beschluße angeführten Effecten zu erlegen sein wird, dann

2) daß diese Realität bei diesem Termine auch unter dem Schätzungswerthe an Mann gegeben werden wird.

Die übrigen Feilbietungsbedingungen so wie der Tabularextract und der Schätzungsact der feilzubietenden Realität können in der h. g. Registratur, bei dem Licitationstermine hingegen bei der Gerichts-Commission eingesehen werden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Tarnow, am 25. Februar 1867.

(550)

E d i c t. (1)

Nro. 1236. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird der abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Małke Heumann hiemit bekannt gegeben, daß Nathan Liebergall mit dem sub praes. 22. November 1866 Z. 14579 überreichten Gesuche um Extabulirung der im Lastenstande der Realitätsantheile CNr. 92 in Tarnopol ut Dom. 2, pag. 373, N. 18 on., Dom. 2, pag. 411, N. 26 on. und Dom. 2, pag. 411, N. 23 on. haftenden Rechte gebeten hat, welchem Gesuche mit hiergerichtlichem Beschluße ddto. 3. December 1866 Z. 14579 stattgegeben wurde.

Da der Wohnort der Małke Heumann unbekannt ist, so wird derselben ein Curator in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Frühling mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Blumenfeld bestellt und demselben der an Małke Heumann stylisirte Bescheid ddto. 3. December 1866 Z. 14579 zugestellt.

Tarnopol, am 18. Februar 1867.

(547)

Obwieszczenie. (1)

Nr. 4438. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pan J. N. Wallerstein przeciwko panu Sobiesławowi Gawrońskiemu względem zapłacenia sumy wekslowej 581 zł. 80 c. w. a. wekslową skargę wniósł i o pomoc sądową prosił — w skutek czego nakaz zapłaty na dniu 21. marca 1867 do l. 4438 wydany został.

Ponieważ pobyt zapozwanego pana Sobiesława Gawrońskiego jest niewiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego, tutejszego p. adwokata Dra. Kaczkowskiego z zastępstwem p. Dra. Hoborskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy wekslowej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 21. marca 1867.

(555)

E d i c t. (1)

Nro. 4370. Vom Stanislauer k. k. Kreisgerichte wird bekannt gemacht, daß über Ersuchen des Lemberger k. k. Landesgerichtes vom 31. December 1866 Z. 64338 zur Hereinbringung des an Hrn. Dr. Ignatz Kamiński im Cessionswege übergangenen Taxrückstandes pr. 103 fl. 15 kr. öst. W. und der Kosten pr. 12 fl. 68 kr. die öffentliche Feilbietung der für Salomea Zawadzka Dom. 163, p. 15, n. 85 on. auf Puzniki haftenden Theilbetrage pr. $26\frac{2}{3}$ Duc. und $7\frac{1}{2}$ Duc. aus der größeren Summe pr. 40 Duc., 8 Duc. und $2\frac{1}{4}$ Duc. aus der größeren Summe pr. 12 Duc., endlich $33\frac{1}{2}$ Rubel und $9\frac{4}{8}$ Rubel oder $42\frac{17}{24}$ Rubel sammt allen Zinsen als Theil von 50 Rubel unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen:

1. Zur Vornahme dieser Feilbietung werden drei Termine: 13. April, 2. und 23. Mai 1867, stets um 10 Uhr Früh mit dem Beisatze bestimmt, daß bei beiden ersteren die fraglichen Summenantheile nur über oder wenigstens um den Nennwerth, hingegen beim dritten Termine auch unter demselben um welchen Preis immer veräußert werden.

2. Als Ausrufspreis wird der Gesammtbetrag der zu veräußernden Summenantheile, d. i. $44\frac{5}{12}$ Duc. und $42\frac{17}{24}$ Rubel angenommen werden und als Vadium wird jeder Kauflustige 60 fl. im Baaren oder auch in Staatsobligationen, letztere nach dem bezüglichen Tagescurse gerechnet, zu Händen der Licitationscommission zu erlegen haben.

Hievon wird die Executin Fr. Salomea Zawadzka als dem Leben und Wohnorte nach unbekannt, durch den Curator Hrn. Advocaten Dr. Skwarczyński, — ferner Hr. Theodor Agopsowicz, Fr. Maria Kamińska, — endlich alle jene, denen der Licitationsbescheid oder die darauf folgenden Verständigungen aus welcher Ursache immer nicht zugestellt werden könnten, dann jene, welche nach Ausfertigung des Tabularextractes ddto. 4. November 1866 ein dingliches Recht auf die feilzubietenden Summenantheile erworben haben, durch den Curator Hrn. Advocaten Maramorosz mit Substituirung des Hrn. Advocaten Maciejowski verständigt.

Vom k. k. Kreisgerichte.
Stanislau, am 11. März 1867.

(549) Obwieszczenie. (1)

Nr. 3035. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Marya Magdalena dw. im. z Bakowskich Rogalińska przeciw p. Stanisławowi Sroczyńskiemu z miejsca pobytu nieznanemu i małoletnim Bronisławowi Sroczyńskiemu i Michalinie Joannie Justynie trojga im. z Sroczyńskich Domaradzkiej skargę wniósł i o pomoc sądową prosił — w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 23. maja 1867 o godzinie 10tej rano wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego p. Stanisława Sroczyńskiego nie jest wiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata Dra. p. Bandrowskiego z zastępstwem adwokata Dra. p. Serdy na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywiln. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 7. marca 1867.

(546) E d i c t. (2)

Nro. 2658. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte in Krakau wird hiemit bekannt gemacht, daß am 21. December 1866 Jacob Kantor mit Hinterlassung des Codicils ddto. 15. November 1866 in Krakau verstorben ist.

Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welchen Personen auf seine Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen Einem Jahre von dem unten gesetzten Tage gerechnet bei diesem Gerichte anzumelden und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigens die Verlassenschaft, für welche inzwischen Hr. Advocat Dr. Rosenblatt als Verlassenschafts-Curator bestellt worden ist, mit jenen die sich werden erbserklärt und ihren Erbrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet, der nicht angetretene Theil der Verlassenschaft aber, oder wenn sich Niemand erbserklärt hätte, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen würde.

Krakau, am 19. März 1867.

(520) E d y k t. (2)

Nr. 1843. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem niewiadomego z życia i pobytu p. Michała Wrzeszcz, iż w tutejszym c. k. sądzie pod dniem 23go lutego 1867 do liczby 1843 przeciw niemu pozew przez p. Stanisława Słoneckiego o extabulowanie sumy 1000 zł. w. w. z części dóbr Tuzyłowa I. i Kotiatycz dom. 137. p. 41. n. 17. on. intabulowanej wytoczony, i termin do rozprawy na 10. maja 1867 oznaczony, jakoteż że kuratorem dla niewiadomego z życia i pobytu p. Michała Wrzeszcza p. adwokat krajowy Dr. Ehrlich z substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Kohn ustanowiony został.

O czem się nieznajomego z życia i pobytu pana Michała Wrzeszcza z tem zawiadamia, aby swemu kuratorowi przed terminem informacyę udzielił, albo innego zastępcę postanowił.

Sambor, dnia 12. marca 1867.

(544) E d i k t. (2)

Nr. 6475. Vom Lemberger k. k. städt. del. Bezirksgerichte für die Umgebung der Stadt in bürgerlichen Rechtsangelegenheiten wird bekannt gegeben, daß zur Einbringung der Forderung des Elukim Kormes gegen die Lemberger Weißgärbergesellschaft pr. 1677 fl. 36 kr. öster. Währ. sammt 5% Zinsen vom 1. September 1864 und Gerichtskosten pr. 3 fl. 80 kr., dann der Executionskosten pr. 4 fl. 10 kr. ö. W. und der gegenwärtigen pr. 65 fl. 90 kr. ö. W. die executive Feilbietung der in Zamarstynow sub Nr. 68 liegenden der genannten Weisgärbergesellschaft gehörigen Realität in drei Terminen, nämlich am 3. Mai, 7. Juni und 5. Juli 1867 jedesmal um 10 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Bezirksgerichte abgehalten werden wird. — Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth pr. 10.028 fl. 90 kr. ö. W. festgesetzt. — Das Vadium beträgt 1002 fl. 89 kr. ö. W. — Für den Fall, wenn diese Realität in dem ersten oder zweiten Termine um oder über den Schätzungswerth nicht veräußert werden könnte, so wird solche beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe, jedoch nur um einen solchen Preis hintangegeben werden, welcher zur Deckung aller intabulirten Forderungen ausreichen wird, und sollte kein solcher Anboth geschehen, so wird zur Feststellung der erleichternden Licitationsbedingungen ein neuer Termin auf den 5. Juli 1867 3 Uhr Nachmittags bestimmt. — Die übrigen Licitationsbedingniße können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden. — Wovon beide Theile und nachstehende bekannte Hypothekargläubiger, als: die k. k. Finanz-Prokuratur Namens des Steuer und Grundentlastungsfondes, dann Josef Adler, Lazar Byk, Johann Bitschan und Josef Engel zu eigenen Händen, ferner die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Gläubiger, als: Gregor Jakubowicz und Antonius Skoraczyński, sowie auch deren dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben, dann jene, welchen dieser Bescheid aus was immer für einer Ursache nicht zugestellt werden konnte, wie auch diejenigen, welche schon nach Ausfertigung des Tabularextraktes zum Grundbuche gelangt sind, durch den ihnen in der Person des Hrn. Landesadvokaten Dr. Męciński mit der Substitution des Hrn. Laudesadvokaten Dr. Dzidowski bestellten Curator verständigt werden.

Lemberg, den 28. Februar 1867.

E d y k t.

Nr. 6475. C. k. miej. del. sąd powiatowy dla okolic miasta Lwowa w sprawach cywilnych podaje do publicznej wiadomości, że w drodze egzekucyi celem ściągnienia od Lwowskiego towarzystwa białoskórników pretensyi Elukima Kormes w kwocie 1677 złr. 36 c. w. a. wraz 5% od 1. września 1864 tudzież kosztów sądowych w kwocie 3 złr. 80 c. w. a. i egzekucyjnych w kwocie 4 złr. 10 c. w. a. i teraźniejszych w kwocie 65 złr. 90 c. w. a. przymusowa sprzedaż realności do pozwanego towarzystwa białoskórników należącej w Zamarstynowie pod Nr. 68 położonej w tym sądzie w trzech terminach a mianowicie dnia 3. maja, 7. czerwca i 5. lipca 1867 każdą razą o godzinie 10 z rana odbędzie się. — Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa tejże realności w kwocie 10.028 złr. 90 c. w. a. — Jako wadyum oznacza się kwota 1002 złr. 89 c. w. a. — Jeżeliby ta realność w pierwszym lub drugim terminie za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedaną być nie mogła, natenczas będzie takowa w trzecim terminie także niżej wartości szacunkowej, jednakże tylko za taką cenę sprzedana, którąby do pokrycia wszystkich pretensyi intabulowanych wystarczyła. — Gdyby zaś podobnej ceny nie ofiarowano to na ten wypadek ustanawia się do ułożenia lżejszych warunków licytacyi termin na dzień 5. lipca 1867 o godzinie 3. po południu. Resztę warunków można w tutejszej registraturze przejrzeć. — O tem zawiadamia się obie strony i następujących wierzycieli, jakoto: c. k. prokuratoryę skarbową co do podatków i funduszu indemnizacyjnego, dalej wierzycieli na tej realności intabulowanych, a to wiadomych do własnych rąk zaś z życia i pobytu niewiadomych a mianowicie Grzegorza Jakubowicza i Antoniego Skoraczyńskiego, jakoteż i ich z życia i pobytu niewiadomych spadkobierców, tudzież tych, którymby ta rezolucya z jakiejkolwiek bądź przyczyny doręczoną być nie mogła, lub którzy po wydaniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli przez kuratora w osobie adwokata krajowego Dra. p. Męcińskiego z substytucyą adwokata krajowego Dra. p. Dzidowskiego.

Lwow, dnia 28. lutego 1867.

(529) Obwieszczenie. (3)

Nr. 178. Którem kr. magistrat wolnego i obwodowego miasta Nowego Sącza podaje do publicznej wiadomości, iż celem wypuszczenia miodowej i wódczanej propinacyi razem z prawem wyrobu wszelkich gatunków gorących trunków w trzechletnią z dniem 24go czerwca 1867 r. poczynającą, a z dniem 23. czerwca 1870 r. kończącą się dzierzawę w miejskich dobrach Paszyńce, odbędzie się na dniu 17go pierwsza, w razie potrzeby na dniu 21go i 24go maja b. r. druga i trzecia licytacya publiczna w kancelaryi magistratualnej w Nowym Sączu w godzinach przedpołudniowych.

Za cenę wywołania przyjmuje się w poprzednim trienium opłacana suma dzierzawna w ilości 185 reńsk. 50 kr, wal. austr. z tem wyraźnem zastrzeżeniem, że oferty niżej ceny wywołania przyjmowanemi niebędą.

Udział w licytacyi brać chcących przedsiębiorców zaprasza się do przystąpienia do licytacyi z tem nadmienieniem, że każdy licytant przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej obowiązany jest złożyć dziesięć odsetkowy zakład w kwocie 18 reńsk. 55 kr. wal. austr., i że względem ulżenia licytacyi także pisemne wszelkie prawne wymogi w sobie mieszczące i warunkom licytacyjnym w niczem niesprzeciwiające się oferty także przyjmowane będą.

Warunki licytacyjne mogą każdego czasu w ekspedycie magistratualnym w godzinach urzędowych przejrzanemi być.

Nowy Sącz, dnia 13. lutego 1867.

(533) **Kundmachung.** (3)

Nr. 14430. Die k. k. böhmische Staathalterei hat sich unterm 8. März l. J. Z. 12570 aus Anlaß des Erlöschens der Rinderpest in Mähren veranlaßt gefunden, den Eintrieb oder die Einfuhr von Rindvieh, Schafen und Ziegen, so wie von Producten dieser Thiere aus Mähren nach Böhmen wieder freizugeben, eben so auch die Bestimmung der Kundmachung vom 15. Jänner l. J. Zahl 2155, wornach das galizische Vieh nicht in Mähren angekauft werden dürfte, aufzuheben, und nunmehr den Ankauf desselben auf den mährischen Marktplätzen mit dem Bemerken gestattet, daß die in Betreff des galizischen Viehes in der oben erwähnten Kundmachung weiter enthaltenen Bestimmungen in Wirksamkeit zu verbleiben haben.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 19. März 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 14430. C. k. czeskie Namiestnictwo postanowiło pod dniem 8go marca r. b. l. 12570 z powodu zgaśnięcia zarazy bydła rogatego w Morawii, dozwolić nanowo przypędzania lub przywozu wołów, owiec i kóz, jako też surowych płodów z tego bydła, z Morawii do Czech, jak również znieść postanowienie obwieszczenia z dnia 15. stycznia r. b. l. 2155, podług którego niewolno było zakupywać bydła galicyjskiego w Morawii, dozwalając teraz zapukna tego bydła na targowicach morawskich z tą uwagą, że postanowienia, zawarte dalej w wyż wspomnionem obwieszczeniu co do bydła galicyjskiego, mają pozostawać w mocy obowiązującej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19. marca 1867.

(539) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nr. 232. Bei dem k. k. Kreisgerichte in Neu-Sandez ist eine Gerichts-Adjunktenstelle mit dem Jahresgehalte von 700 fl. und im Falle der graduellen Vorrückung mit 600 fl. und 500 fl. zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in das Amtsblatt der Wiener Zeitung bei diesem k. k. Kreisgerichts-Präsidium zu überreichen, und disponible l. f. Beamte auch nachzuweisen, in welcher Eigenschaft, mit welchen Bezügen und seit welcher Zeit sie in den Stand der Ve[r-]fügbarkeit versetzt — endlich bei welcher Kasse sie th[…] Disponiblitätsgenüße beziehen.

Vom Präsidium des k. k. Kreisgerichtes

Neu-Sandez, am 24. März 1867. (1)

(537) **Kundmachung.**

Nr. 3296. Für die zwischen der k. k. Posterpe[-]dition in Słobudka leśnia und dem Bahnhofe in Ko[-]rzow verkehrende Botenfahrpost wurde die Entfernung mit $1^2/_8$ Meilen festgesetzt und die Beförderungszei[t] auf 1 Stunde 20 Minuten erhöht. Was im Nach[-]hange zu den h. ä. Kundmachungen vom 23. August und 20. November 1866 Zahl 7359 und 10361 mi[t] der Bemerkung zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß in Folge dessen die täglich zweimalige Bo[-]tenfahrpost von Słobudka um 3 Uhr 25 Minuten und um 8 Uhr 25 Minuten nach Korzów abzugehen, und von dort in Słobudka um 5 Uhr 20 Minuten Früh und um 10 Uhr 10 Minuten Vormittag einzutreffen hat.

Von der k. k. Postdirection.

Lemberg, am 23. März 1867.

Doniesienia prywatne.

K. k. priv. Lemberg-Czernowitz-Eisenbahn-Gesellschaft.

Kundmachung.

Der gefertigte Verwaltungsrath gibt sich die Ehre die Akzionäre der k. k. priv. **Lemberg-Czernowitz-Eisenbahn-Gesellschaft** zu der

Montag den 29. April 1867,

um 9 Uhr Vormittags im Saale der Wiener Handelsacademie (Academiestraße 12 stattfindenden

dritten ordentlichen General-Versammlung

einzuladen.

Gegenstände der Verhandlung sind:

1. Jahresbericht pro 1866.
2. Bericht des Aufsichtsrathes über die Prüfung der Bau- und Betriebsrechnnng für das Jahr 1866.
3. Verlängerung der Bahn von Czernowitz bis Suczawa (§§. 17 und 27 der Statuten.
4. Bestimmung der Dividende nach §. 46 der Statuten).
5. Ernennung des Aufsichtsrathes pro 1867. -
6. Bildung eines Pensions-Institutes für die Bediensteten der Gesellschaft.

Jene Herren Akzionäre, welche der General-Versammlung beiwohnen oder ihr Stimmrecht nach Maßgabe der §§. 22, 23 und 25 der Statuten ausüben wollen, haben ihre Actien **bis längstens 20. April d. J.**

in **Wien** bei der **Anglo-österreichischen Bank,**
in **Lemberg** bei ber **Filiale der Anglo-österreichischen Bank,**
in **Krakau** bei den Herrn **Kirchmayer** und **Sohn,**
in **London** bei der **Anglo-Austrian Bank**

mittelst doppelt auszufertigender Konsignazionen (wozu Blanquette bei den genannten Cassen und Agenturen unentgeltlich erfolgt werden) zu erlegen, und erhalten mit der Empfangsbestätigung die Legitimazionskarten zur Versammlung.

Im Vertretungsfalle müssen die auf der Rückseite der Legitimazionskarten vorgedruckten Vollmachten vom Vollmachtsgeber eigenhändig unterfertigt werden.

Wien, am 25. März 1867.

(545—2) **Der Verwaltungsrath.**

K. k. privil.

allgemeine österreichische Bodencredit-Anstalt.

Bei der vom 7. bis 9. März d. J. stattgehabten Subscription auf die von der k. k. privil. allgemeinen österreichischen Bodencredit-Anstalt emittirten 500.000 Stück Domänen-Pfandbriefe wurden von 32.087 Subscribenten 608.030 Pfandbriefe gezeichnet.

Bei Zeichnungen von 1 bis 10 Stücken findet keine Reduction statt,

bei allen übrigen Subscriptionen findet eine Reduction von 21 Percent der Subscription statt, wobei der Bruchthei von $^4/_{10}$ Anspruch auf eine Obligation gibt.

Die zweite Einzahlung findet vom 26. März bis 10. April d. J. bei der urspringlichen Subskriptionsstelle statt, wobei die für die reducirten Stücke erlegte erste Einzahlung in Francs eingerechnet wird.

Die Einzahlung hat in Francs in Gold oder Silber oder in österreichischer Währung nach dem Durchschnittscurse von vista Paris der dem Zahlungstermine vorhergegangenen Woche zu geschehen.

Die auf Ueberbringer lautenden Interimsscheine in Appoints zu 1, 5, 10 und 25 Stücken werden längstens vom 5. April angefangen gegen die Subscriptions-Certificate ausgewechselt.

(552)

K. k. priv. allgemeine österreichische Bodencredit-Anstalt. | **K. k. priv. österr. Credit-Anstalt für Handel u. Gewerbe.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.